

3. המשימה תבוצע בשניים דלהלן:
 - (א) איתור וזיהוי היחידה ממול.
 - (ב) כיתור לב היחידה באמצעות מיכתוב ליחידות שכנות.
 - (ג) הסחה והסעיה באמצעות מיכתוב ליחידות שכנות במדור.
 - (ד) תמרון לילי על-ידי קניית כרטיסי קולנוע (לעיון וטיפול קצין העיר).
 - (ה) התקדמות בשדרת טיול מכונסת.
 - (ו) אספקה: ארטיק. (לתשומת לב: אפסנאות, שק"ם).
 - (ז) יצירת מגע הדוק ותנשוקת.
 - (ח) דיווח לאמא, תוך בקשת גיבוי וסיוע היקפי.
4. נא טיפולך.

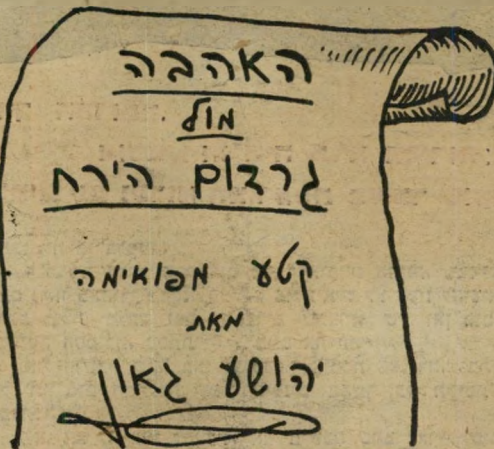
(—) ק/17577854 סרן לבארי מרדכי
טופס: אה"ב / ב 543 / 1954

עורך יקר,
בא הרגע בחיי כל בחורה וכו' וכו'. גם בחיי שלי בא הרגע. לכן פניתי לחברתי במערכת, רותי, ונתתי לה מכתב לפירסום במדורה. כתבתי לה, בערך, שאני בחורה בת 19 ורוצה להתכתב עם מישהו מעניין. הנה מה שעשתה ממכתבי: יחיי החופש

בחורה שהיא עכשיו בת 19 ($12 + 137 = 1X1375$) אומרת שהיא רוצה להמשיך להרגיש את עצמה בת 19. לשם כך נקמה בשתי פעולות: (א) צבעה את שיערה לבלונד, (ב) מבקשת להתכתב בעיקר עם אנשי המקצועות החופשיים. יחיי החופש! אפשר גם להגן טאקסי. מעניינה רק בכמה נושאים מובחרים. כגון אסטרונומיה, פסיקה נרעינית, ביארוסיקה, כימיה, התעמלות שודית, מוסיקה של המאה ה-17, ניוול ילדים. תתפלל מאוד, אבל באמת קיבלתי מכתבים. אם תבטיח לי לא לפרסם אותם, אני שולחת לך אותם בזה. גם את הארד בו חברתי לעצמי. נחש מיהו!

שלך,
לילי בקירי

אני קורא את שורותיך, המזדקרות אל השמיים כשדי אשה גוזעת. יום אדום צולע מול ערפילי הבוקר הירוקים. אוי.

צפריר גולתות הפליה עוסק במזמורים עם חיובו של פה חסר שיניים. ויעסה גם הוד של נצח על נקניקיות הנפש. אוי.

שבים אליך, על מזבחך כלכלב עיוור אקריב בלב שותת, שעה 11 לפני הצהריים.

אוי.

השמן אשר קירטע ממולי בבוקר לא ידע את סוד אהבתי הכרישית. לך, $12 + 137 = 1X1375$, הבלתי-מושגת, בת 19 נצחית, בלונדת שער כחול, אתלוש את שערי המגדל לאורך ולרוחב, עד אהפכך ל- $12 + 137 = 2X1375$, ואבוי.

סודי ביותר.
בהור. אישי.
בעת המודעה.

חיוך

מאת: ק/17577854 סרן לבארי מרדכי, ד. צ. 1543.
אל: רותי / $12 + 137 = 1X1375$.
הנידון: מיכתוב לצרכי איהוב.

1. למודעתך מיום 3.5.54.
2. תוכן המודעה הובא לתשומת לבי.

מבלי לפגוע בזכויות

התכתבות

בין ויגמון בר-גורא, עורך דין, פרח בן-זכאי מס' 3, תל-אביב, שיקרא להלן למען הקיצור צד א'.
ובין מס' $12 + 137 = 1X1375$, מורר רותי, גליון העולם ה"ח" 1386, עמוד 12, המשי מלמעלה, שיקרא להלן למען הקיצור צד ב'.
היות וצד ב' פירסם במדור הנ"ל פסקה העלולה להתפרש כרצון להתכתבות, והיות וצד ב' דרש נתונים מסוימים המפורטים אף הם במדור הנזכר לעיל.
והיות וצד א' גילה רצון עז להיענות לבקשת צד ב',

אי לזאת הוסכם והוצהר כלהלן: —

1. צד א' יכתוב לצד ב', וצד ב' יענה לצד א', אחת לשבוע, אם בכלל, בדואר רשום.
 2. הכתובות הנזכרות לעיל הן כתובות שני הצדדים, וכל מכתב באחריות שנשלח לפי הכתובות הנ"ל ייחשב כאילו נמסר לתעורתו תוך 24 שעות ממועד מסירתו במשרד הדואר.
 3. במקרה שאחד משני הצדדים יפר את ההסכם, הנה יחולו עליו כל הוצאות הדואר ושאר ההוצאות הכרוכות בהתכתבות זו, בתוספת רבית חוקית.
 4. במקרה של סכסוך בין הצדדים על פרש אחד הסעיפים הנ"ל, ימסר הענין לבוררות זבל"א.
 5. שני הצדדים מוותרים מראש על הצורך בהתראה נוסטריונית.
- ודראיה כאנו על החתום, היום, יום 12 במאי שנת 1954
צד א' —
צד ב' —
(נא לחתום כאן)

עם שהייתי מלעס בלא-חמדה צמד לחמנין ודוגם קהווה לפת-שחרית, תליתי עיני באחד מאותם כתבי-עת, מעין ומהרהר. מיניה וביה, פרחת מאותו עתין איגרת אחת מרבית והיתה מנפנת בכנפיים לבנות. עד שמצאה נתיב ללבי והשתכנה בתוכי כב-תוך שובך שיונין לבנות וכחולות מסלסלות בתוכי בקולן המהגה. לא יצתה שעה קלה ועטיתי גלימת צבעונין שלי ונטלתי בידי קולמוס. אותם מסיפורי שכבר ראו אור במבואות, במשא ובמאבק שוב נראו בעיני דלים וריקים ונעורים מכל וכל. הייתי יודע כי את יצירת חיי הגדולה ובת-האלמוות אין אני יוצר אלא עתה, ברגע זה עצמו. נטלתי דף של ניירין מב-היק בלובנו, מאותם שקורין ברומית טאבולה בלאנקא וכתבתי בראשיתו באותיות גדולות ומאירות עיניים ולבב:

$$12 + 137 = 1X1375$$

עוזי הרמון,

יבניאד.

מה בנוגע?

עוזי

ברק האהבה פגע בצעיר תל-אביבי

לא ישנתי כבר שלושה לילות. - התיאבון ע. לם. - דרוש פחרון מידי למצב

מאת דני הר-גייט, ספרנו המיוחד

תל-אביב, יום ב'. — מה קרה עם הצעיר ההירד הזה? שאלו עוברים ושבים שעה שראו אותי אמש, בשעה 7.10, בכיכר מגן דוד אדום בתל-אביב. הם לא ידעו את הסדר הגדול: בכיכר נשאתי קטע של עתין, ובו השורות הגורליות.

היא רוצה להרגיש את עצמה בת 19. נאמר במכתב הרה"גורל, "ולשם כך דרושה לה הידרו-פסיקה אנאטומית..." לא יכלו להיות שורות יותר מאלפות. התגובה היתה מידית. "זהו זה!" אמרתי לעצמי והחלטתי לברר את הפר-שה עד תומה. יש צורך לגלות את זהות כותבת המיסמן — ויהי מה! במטה הארצי של המשטרה חיכה לי ראש מחלקת החקירות. הוא אמר לי שדור מקרה מסובך במיוחד וכי כל אשר יש